

פְּרֻשֵׁת כִּי תִצָּא

דברים כא 10 – כה 19

¹⁰ כַּאֲשֶׁר תִּצָּא לְמִלְחָמָה נֶגְדַד אוֹיְבֶיךָ, וַיְהוּה אֱלֹהֶיךָ יִתֵּן אוֹתוֹ לְיָדֶיךָ וְתִקַּח מִמֶּנּוּ שְׁבוּיִים, ¹¹ וְתִרְאֶה בֵּין הַשְּׁבוּיִים אִשָּׁה יִפְתַּ תְּאָר, וְתַחֲשֶׁק בָּהּ וְתִרְצֶה לְקַחַת אוֹתָהּ לְךָ לְאִשָּׁה, ¹² הִבֵּא אוֹתָהּ אֶל תּוֹךְ בֵּיתְךָ. עָלֶיהָ לְגַלֵּם אֶת רֹאשָׁהּ וְלַגֵּזֵז אֶת צַפְרָנֶיהָ, ¹³ וְלֹהֲסִיר מֵעָלֶיהָ אֶת שְׁמַלַת הַשָּׁבִי שָׁלָה. הִיא תֵּשֵׁב בְּבֵיתְךָ וְתִבְכֶּה עַל אָבִיהָ וְעַל אִמָּהּ בְּמִשְׁךָ חֹדֶשׁ יָמִים, וְאַחֵר כִּי תֻּכַּל לְשֹׁכֵב אֶתָּה וְלִבְעַל אוֹתָהּ, וְהִיא תִּהְיֶה לְךָ לְאִשָּׁה. ¹⁴ אִם לֹא תִּהְיֶה שְׁבַע רְצוֹן מִמֶּנָּה, עָלֶיךָ לִתֵּת לָהּ לְלַכֵּת לְאֵן שְׁתִּרְצֶה, אָבֵל אֲסוּר לְךָ לְמַכֵּר אוֹתָהּ בְּכֶסֶף. אֵל תִּתְּנֶהג אֶלֶיהָ כְּאֵל שְׁפָחָה בְּכָךְ שֶׁהַשְּׁפָלַת אוֹתָהּ.

¹⁵ אִם יִהְיוּ לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים, הָאִחַת אֶהוּבָה וְהַשְּׁנִיָּה שְׁנוּאָה, וְהֵן יִלְדוּ לֹו בָּנִים, הָאֶהוּבָה וְהַשְּׁנוּאָה, וְאִם הֵבֵן הַבְּכוֹר יִהְיֶה שֶׁל הַשְּׁנוּאָה, ¹⁶ בְּבוֹא הַיּוֹם, כְּשִׁיזְרִישׁ לְבָנָיו אֶת מָה שְּׁשִׁיךְ לוֹ, הוּא לֹא יוּכַל לִתֵּת אֶת זְכוּת הַבְּכוֹרָה לְבֵן הָאֶהוּבָה עַל פְּנֵי בְּנֵה שֶׁל הַשְּׁנוּאָה, שֶׁהוּא הַבְּכוֹר. ¹⁷ עָלָיו לְהַפִּיר בַּבְּכוֹר, בֶּן הַשְּׁנוּאָה, בְּכָךְ שְׁיִתֵּן לוֹ פִּי שְׁנַיִם מִכָּל מָה שְּׁשִׁיךְ לוֹ, כִּי הוּא הַפְּרִי הָרֵאשׁוֹן שֶׁל אוֹנוֹ, וְלוֹ מַגִּיעָה זְכוּת הַבְּכוֹרָה.

¹⁸ אִם יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן עֶקֶשׁן וּמִרְדָּן, שְׁאִינָנו שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ, וְגַם אַחֲרֵי שֶׁהֶעֱנִישׁוּ אוֹתוֹ הוּא עֹדֵן לֹא שׁוֹמֵעַ בְּקוֹלָם, ¹⁹ אַז יִתְּפֹסוּ אוֹתוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ, וַיֹּצִיאוּ אוֹתוֹ אֶל זִקְנֵי עִירוֹ, אֶל שַׁעַר עִירוֹ. ²⁰ הֵם יֹאמְרוּ לְזִקְנֵי עִירוֹ: 'בְּנֵנוּ זֶה עֶקֶשׁן וּמִרְדָּן, אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ בְּקוֹלָנוּ, זֹלִל וּמִשְׁתַּפֵּר'. ²¹ אַז יִרְגְּמוּ אוֹתוֹ כָּל אַנְשֵׁי עִירוֹ בְּאֲבָנִים עַד שְׁיָמוּת. בְּכָךְ תִּבְעַר אֶת הָרַע מִקִּרְבְּךָ, וְכָל יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וַיִּפְחָדוּ.

²² אִם בָּצַע אִישׁ חֲטָא שְׁדִינֹו מוֹת וְהוּמַת, וְתִתְּלֶה אֶת גּוֹפְתּוֹ עַל עֵץ, ²³

אל תשאיר את גופתו על העץ למשך הלילה, אלא עליך לקבר אותו בִּאוֹתוֹ הַיּוֹם, כִּי קָלַלְתָּ אֱלֹהִים רֹבְצֵת עַל הַתְּלוּי. אל תטמא את אדמתך אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן לְךָ לְנַחֲלָה.

¹בא אל לך לראות את שור בן עמך או את השה שלו תועים ולהתעלם מהם. עליך להשיב את השור והשה לבן עמך. ² אם בן עמך אינו קרוב אליך או אם אינך יודע מי הבעלים, אסוף אותם אל תוך ביתך. הם יהיו אתך עד שכן עמך ידרש אותם, ואז תשיב לו אותם. ³ כף תעשה גם לחמורו, כף תעשה למלבושו, וכף תעשה לכל אבדה של בן עמך, אשר אבדה לו ואתה מצאת; אינך רשאי להתעלם. ⁴ אל לך לראות את חמורו של בן עמך או את שורו שנפלו בדרך ולהתעלם מהם, אלא עליך לעזור לו להקים אותם. ⁵ לא יהיה בגד של גבר על אשה, וגבר לא ילבש מלבוש של אשה, כי כל העושה דברים אלה הוא תועבה ליהוה אלהיך. ⁶ אם קן של צפור יזדמן לפניה בדרך, על עץ כלשהו או על הארץ, ובו אפרוחים או ביצים, והאם דוגרת על האפרוחים או על הביצים, אל תקח את האם עם הגוזלים. ⁷ דאג לשחרר את האם, אך את הגוזלים אתה רשאי לקחת לעצמך. זאת כדי שייטב לך ותאריך ימים. ⁸ כאשר תבנה בית חדש, עשה מעקה לגג ביתך, כדי שלא תביא על ביתך אשמת דם אם יפל ממנו מישהו. ⁹ אל תזרע בכרמך שני מינים שונים, שמא כל היבול יהיה אסור לשמוש, גם של הזרע שזרעת וגם של תבואת הכרם. ¹⁰ אל תחרש עם שור ועם חמור הרתומים ביחד. ¹¹ אל תלבש בגד הארוג מתערבת של צמר ופשתן יחד. ¹² עשה לעצמך ציציות על ארבע קצוות הבגד שלך אשר בו אתה מתכסה.

¹³ אם איש ישא אשה, ישכב אתה ואחר כף ישנא אותה, ¹⁴ ואז יעליל עלילות שוא עליה ויוציא עליה שם רע. הוא יאמר: 'את האשה הזאת

נשאתי, וכאשר שכבתי אתה לא מצאתי הוכחות שיהיא בתולה'.¹⁵ אז
יקחו אבי הנערה ואמה את ההוכחות שהיתה בתולה ויוציאו אותם אל
זקני העיר היושבים בשער.¹⁶ אבי הנערה יאמר אל הזקנים: 'את בתי
נתתי לאיש הזה לאשה, והוא שונא אותה.¹⁷ הנה הוא העליל עלילות
שוא עליה ואמר: "לא מצאתי הוכחות שבתך בתולה". אך אלה הן
ההוכחות לבתולי בתי'. והם יפרשו את הבגד לפני זקני העיר.¹⁸ אז
יקחו זקני העיר ההיא את האיש ויענישו אותו.¹⁹ הם יקנסו אותו ב-1.2
ק"ג של כסף* ויתנו לאבי הנערה, כי הוא הוציא שם רע על בתולת
ישראל. היא תהיה לו לאשה, והוא לא יוכל להתגרש ממנה כל ימי חייו.
אבל אם אמת היה הדבר שאמר, ולא נמצאו הוכחות לכה שהנערה
היתה בתולה,²¹ יוציאו את הנערה אל פתח בית אביה, ואנשי העיר
שלה יסקלו אותה באבנים עד שתמות, כי עשתה מעשה מתעב
בישראל בכך שזנתה בבית אביה. כך תבער את הרע מקרבך.
אם ימצא איש שוכב עם אשה נשואה, ימותו שניהם, האיש ששכב
עם האשה, והאשה. כך תבער את הרע מישראל.²³ אם תהיה נערה
בתולה המארסת לאיש, ויפגש אותה איש אחר בעיר וישכב אתה,²⁴
עליכם להוציא את שניהם אל שער העיר ההיא ולסקל אותם באבנים
עד שימותו – את הנערה על כך שלא צעקה בלב העיר, ואת האיש על
כך שהשפיל את אשת רעהו. כך תבער את הרע מקרבך.²⁵ ואם האיש
יפגש את הנערה המארסת בשדה, והאיש יחזיק אותה בכוח וישכב
אתה, רק האיש ששכב אתה ימות.²⁶ לנערה לא תעשה דבר, כי לא
חטאה חטא שדינו מות. כי כמו שקם איש על רעהו ורוצח אותו, כך גם
המקרה הזה,²⁷ כי הוא מצא אותה בשדה, והנערה המארסת צעקה
ולא היה מי שיציל אותה.²⁸ אם יפגש איש נערה בתולה שאיננה

*19.22 ב-1.2 ק"ג של כסף במקור מאה כסף

מֵאַרְסֹת, יִתְפֹּס אוֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וְהֵם יִמְצְאוּ, ²⁹ הָאִישׁ שֶׁשָּׁכַב אֹתָהּ יִתֵּן לְאַבְיָה 600 גֶרֶם שֶׁל כֶּסֶף*, וְהִיא תִּהְיֶה לוֹ לְאִשָּׁה, מִכֵּיּוֹן שְׁאַנֵּס אוֹתָהּ. הוּא לֹא יוּכַל לְהִתְגַּרֵּשׁ מִמֶּנָּה כָּל יְמֵי חַיָּו.

¹ כִּג לֹא יִשָּׂא אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ אֲבִיו, כְּדִי שֶׁלֹּא יִפְגַּע בְּכְבוֹד אֲבִיו*.
² מִי שֶׁשָּׁשְׁכִיו מְעוֹכִים אוֹ שֶׁאֵיבֵר מִינּוֹ כְּרוֹת, לֹא יִהְיֶה חֶלֶק מִקְהֵל יְהוּה.
³ מִמֶּזֶר לֹא יִהְיֶה חֶלֶק מִקְהֵל יְהוּה. אֲפֹלוֹ דוֹר עֲשִׂירִי שָׁלוֹ לֹא יִהְיֶה חֶלֶק מִקְהֵל יְהוּה.
⁴ עַמּוֹנִי וּמוֹאָבִי לֹא יִהְיֶה חֶלֶק מִקְהֵל יְהוּה, אֲפֹלוֹ דוֹר עֲשִׂירִי שְׁלֹשָׁה לֹא יִהְיֶה חֶלֶק מִקְהֵל יְהוּה, לְעוֹלָם.
⁵ זֹאת מִפְּנֵי שֶׁלֹּא קִדְמוּ אֶתְכֶם בְּלַחֵם וּבַמֵּים בַּדֶּרֶךְ כְּשֶׁיִּצְאֲתֶם מִמִּצְרַיִם, וּמִפְּנֵי שֶׁשָּׁכְרוּ נִגְדָדָה אֶת בְּלַעַם בֶּן בְּעוֹר מִפְּתוֹר אֲרָם נְהַרִים כְּדִי שֶׁיִּקְלַל אוֹתָהּ.
⁶ אִךְ יְהוּה אֱלֹהֶיךָ לֹא רָצָה לִשְׁמַע אֶל בְּלַעַם, אֲלֵא הִפָּךְ יְהוּה אֱלֹהֶיךָ עֲבוּרָךְ אֶת הַקְּלָלָה לְבִרְכָה, מִפְּנֵי שֶׁיְהוּה אֱלֹהֶיךָ אוֹהֵב אוֹתָהּ.
⁷ אַל תִּדְרֹשׁ אֶת שְׁלוֹמָם וְאֶת טוֹבָתָם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, לְעוֹלָם.
⁸ אַל תִּתְעַב אֶת הָאֲדוֹמִי, כִּי אַחִיךָ הוּא. אַל תִּתְעַב אֶת הַמִּצְרִי, כִּי זֶר הִיִּית בְּאַרְצוֹ.
⁹ בְּנִים אֲשֶׁר יוֹלְדוּ לָהֶם בַּדּוֹר הַשְּׁלִישִׁי יוּכְלוּ לִהְיוֹת חֶלֶק מִקְהֵל יְהוּה.

¹⁰ כֹּאֲשֶׁר תִּצָּא לְהַקִּים מַחֲנֶה נִגַּד אוֹיְבֶיךָ, הִשְׁמַר מִכָּל דְּבַר רַע.
¹¹ אִם יִהְיֶה בְּקִרְבְּךָ אִישׁ אֲשֶׁר אֵינוֹ טְהוֹר עֵקֶב קִרְי לִילָה, עָלִיו לִצְאֹת אֶל מַחוּץ לְמַחֲנֶה; הוּא אֵינוֹ רֹשָׁאִי לְהִכָּנֵס אֶל הַמַּחֲנֶה.
¹² לְפָנוֹת עֵרֵב יִתְרַחֵץ בְּמֵים, וְכִשְׁתִּשְׁקַע הַשֶּׁמֶשׁ יוּכַל לְהִכָּנֵס אֶל הַמַּחֲנֶה.
¹³ קִבַּע לָךְ מְקוֹם מַחוּץ לְמַחֲנֶה, לְשֵׁם תִּצָּא הַחוּצָה לַעֲשׂוֹת צְרָכֶיךָ.
¹⁴ יִתֵּן חֲפִירָה תִּהְיֶה לָךְ עִם כְּלֶיךָ, וְכֹאֲשֶׁר תִּשָּׁב בַּחוּץ לַעֲשׂוֹת אֶת צְרָכֶיךָ, תִּחַפֵּר אֹתָהּ וְאַחֵר כָּךְ תִּכְסֶה אֶת צוּאֹתָהּ.
¹⁵ כֵּיּוֹן שֶׁיְהוּה אֱלֹהֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקִרְבְּ הַמַּחֲנֶה שְׁלָךְ,

---

²⁹ 29.22 600 גֶרֶם שֶׁל כֶּסֶף בַּמְקוֹר חֲמִשִּׁים כֶּסֶף
^{1.23} * שֶׁלֹּא יִפְגַּע בְּכְבוֹד אֲבִיו בַּמְקוֹר: 'וְלֹא יִגְלֶה כִּנְיָ אֲבִיו', בְּמוֹכֵן שֶׁל 'לֹא לְחַדֵּר לְפָרְטִיּוֹת שֶׁל נְשׂוּאֵי אֲבִיו'

כְּדִי לְהַצִּילָךְ וּלְמַסֵּר אֶת אוֹיְבֶיךָ לְפָנֶיךָ, עַל הַמַּחְנָה שֶׁלָּךְ לִהְיוֹת קְדוֹשׁ,
שְׁמָא יִרְאֶה אֶצְלָךְ דְּבַר מְגִנָּה וַיַּעֲזֹב אוֹתְךָ.

¹⁶ אַל תִּסְגֵּיר עֶבֶד אֶל אֲדוֹנָיו, אֲשֶׁר בָּרַח אֵלֶיךָ מֵאֲדוֹנָיו כְּדִי לְהִנָּצֵל. ¹⁷
הוּא יוֹכֵל לִשְׁכֵן אֶתְךָ בְּקִרְבְּךָ, בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר, בְּאַחַת הָעָרִים שֶׁלָּךְ,
הֵיכֵן שְׁטוּב בְּעֵינָיו. אֲסוּר לָךְ לְדַכֵּא אוֹתוֹ. ¹⁸ לֹא תִהְיֶה קְדוּשָׁה מִבְּנוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִהְיֶה קְדוֹשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל. ¹⁹ לֹא תִכְנִיס תְּשֻׁלוֹם שֶׁל זֹנָה אוֹ
מַחִיר שֶׁל כְּלָב* אֶל בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּתִשְׁלוֹם עֶבֶר נָדָר, כִּי שְׁנֵיהֶם
תוֹעֵבָה בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.

²⁰ לֹא תִגָּבֶה רַבִּית עַל הַלְוָאָה לָבֵן עִמָּךְ – רַבִּית עַל כֶּסֶף אוֹ רַבִּית עַל
אֶכֶל, אוֹ רַבִּית עַל כָּל דְּבַר אֲשֶׁר לוֹוִים בְּרַבִּית. ²¹ אֶתְּהָ רִשְׁאֵי לְהִלוֹת
בְּרַבִּית לְנֹכְרִי, אֲבָל לָבֵן עִמָּךְ לֹא תִלְוֶה בְּרַבִּית, כְּדִי שִׁיְהוּהוּ אֱלֹהֶיךָ יִבְרַךְ
אוֹתְךָ בְּכָל עֲסוּקֶךָ בְּאֶרֶץ שְׂאֵתָהּ בָּא אֵלֶיךָ לְרִשֵּׁת אוֹתָהּ.

²² כַּאֲשֶׁר תִּדְרֹר נָדָר לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ, אַל תִּאֲחַר לְשַׁלְּמוֹ, כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בּוֹדֵאֵי יְדִרְשׁ זֹאת מִמֶּךָ, וְתִהְיֶה בְּךָ אֲשַׁמֶת חֹטָא. ²³ אֲבָל אִם תִּמְנַע
מִלְנַדֵּר נָדָר, לֹא תִהְיֶה בְּךָ אֲשַׁמֶת חֹטָא. ²⁴ אֶת מֶה שִׁיִּצֵּא מִשְׁפָּתֶיךָ הַקֶּפֶד
לַעֲשׂוֹת, בְּדִיּוּק כְּמוֹ נָדָר שֶׁנִּדְרַתָּ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִרְצוֹנְךָ, אֶת אֲשֶׁר
הִבְטַחְתָּ בְּפִיךָ.

²⁵ אִם תָּבוֹא לְכָרֶם רֵעֶךָ, מִתֵּר לָךְ לֶאֱכֹל עֲנָבִים כְּאוֹת נִפְשֶׁךָ עַד
שֶׁתִּשְׁבַּע, אֲבָל אַל תִּשִּׂים עֲנָבִים בְּכִלֵּי הַקְּבוּל שֶׁלָּךְ. ²⁶ אִם תָּבוֹא לִשְׂדֵה
דָּגָן בְּשֵׁל שֶׁל רֵעֶךָ, מִתֵּר לָךְ לְקַטֵּף בִּידְךָ שְׂבֹלִים, אֲךָ אֲסוּר לָךְ לְהִנִּיף
חֶרֶם עַל הַדָּגָן הַבָּשֵׁל שֶׁל רֵעֶךָ.

¹כִּד כַּאֲשֶׁר אִישׁ יִשָּׂא אִשָּׁה וַיִּהְפֹּךְ לְבַעֲלָהּ, אִם יִקְרָה שֶׁהִיא לֹא תִמְצָא
חֵן בְּעֵינָיו כִּי הוּא מְצָא בָּהּ דְּבַר מְגִנָּה וְהוּא יִכְתֹּב לָהּ תְּעוּדַת גְּרוּשִׁין, וַיִּתֵּן

---

*19.23 מחיר של כלב הפונה לשכר של זונה. גבר שעסק בזנות פלחנית כנה 'כלב'

את התעודה בידה ויגרש אותה מביתו,² ולאחר מכן היא תצא מביתו ותלך ותנשא לאיש אחר.³ ואם גם האיש השני ישנא אותה ויכתב לה תעודת גרושין, יתן אותה בידה ויגרש אותה מביתו, או אם ימות האיש השני שנשא אותה לאשה,⁴ אז לא יוכל בעלה הראשון אשר גרש אותה לשוב ולשאת אותה לעצמו לאשה, אחרי שנטמאה, כי זוהי תועבה בעיני יהוה. אל תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נותן לך לנחלה.⁵ כאשר איש ישא אשה חדשה, הוא לא יצא עם הצבא, ולא תחול עליו כל חובה צבורית. הוא יהיה חפשי להיות בביתו במשך שנה אחת, כדי לשמח את אשתו אשר נשא.

⁶ אין לקחת כמשכון אבני רחים או אבן רחים עליונה, כי העושה כן לוקח מקור מחיה כמשכון.⁷ אם ימצא איש שחטף אדם מקרב בני עמו, מבני ישראל, בין אם התיחס אליו כעבד ובין אם מכר אותו, החוטף ימות. בכך תבער את הרע מקרבך.

⁸ השמר במקרה של נגע הצרעת, בכך שתקפיד מאוד לעשות ככל שזרזו אתכם הכהנים הלויים; כפי שצויתי עליהם, כן תקפידו לעשות.⁹ זכר את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך כשיצאתם ממצרים.

¹⁰ אם תלוה לרעה הלואה כלשהי, אל תכנס אל ביתו כדי לקבל את הערבון ממנו,¹¹ אלא בחוץ תעמד, והאיש אשר אתה מלוה לו יוציא אליך את הערבון החוצה.¹² ואם הוא איש עני, אל תעלה על משכבך עם הערבון שלו.¹³ הקפד להשיב לו את ערבונו עם שקיעת השמש, כדי שיוכל ליטן בבגד שלו ויברך אותך, ויך תהיה מעשה צדקה לפני יהוה אלהיך.¹⁴ אל תעשק שכיר שהוא עני ואביון, בין אם הוא מקרב בני עמך או מקרב הנכרים אשר בערי ארצך.¹⁵ באותו יום תתן לו את שכרו, לפני שתשקע השמש, כי עני הוא וחייו תלויים בזה, פן יקרא אל יהוה נגדך, ותהיה בך אשמת חטא.

¹⁶ אבות לא יומתו בשל הבנים ובנים לא יומתו בשל האבות. אדם יומת בגלל חטאו. ¹⁷ אל תעו את משפט הנכרי והיתום, ואל תקח כמשכון את בגד האלמנה. ¹⁸ זכר שעבד היית במצרים, ויהוה אלהיך פדה אותך משם, על כן אני מצוה עליך לעשות את הדבר הזה. ¹⁹ כאשר תקצר את תבואתך בשדה ותשכח עמר בשדה, אל תשוב לקחת אותו. הוא יהיה לנכרי, ליתום ולאלמנה, כדי שיהוה אלהיך יברך אותך בכל מעשה ידיך. ²⁰ כאשר תחבט את עץ הזית שלך, אל תחזר לאסוף את הפרי הנותר בענפיו. הם יהיו לנכרי, ליתום ולאלמנה. ²¹ כאשר תבצר את הענבים בכרם שלך, אל תחזר ללקט עד אחרון האשכולות שנשארו. הם יהיו לנכרי, ליתום ולאלמנה. ²² זכר שעבד היית במצרים, על כן אני מצוה עליך לעשות את הדבר הזה.

^{כה} אם יהיה ריב בין אנשים, עליהם לגשת אל בית המשפט והשופטים ישפטו אותם. הם יצדיקו את הצדיק וירשיעו את הרשע. ² והיה אם מגיע לרשע ענש הלקאה, יורה השופט להשכיבו ולהכות אותו לפניו, במספר המכות לפי מדת רשעתו. ³ נתן להכות אותו בארבעים מלקות, אך לא יותר, מכיון שאם יוסיפו על אלה יכזב אותו עוד מכות רבות, ישפל אחיך לעיניך.

⁴ אל תחסם את פי השור בזמן שהוא דש.

⁵ אם שני אחים יגורו יחד ואחד מהם ימות ואין לו בנים, לא תנשא אשת המת לאיש זר מחוץ למשפחה. הגיס ישכב אתה, ישא אותה לעצמו לאשה ויבצע את חובתו כגיס כלפיה. ⁶ הבכור אשר תלד ישא את שם האח המת, וכך לא ימחק שמו מישראל. ⁷ ואם לא ירצה האיש לשאת את גיסתו לאשה, תעלה גיסתו אל הזקנים בשער העיר ותאמר להם: 'גיסי מסרב להקים לאחיו שם בישראל; הוא אינו מוכן לבצע את

חֹבְתוֹ כְּגִיס כְּלָפִי'.⁸ זָקְנִי עִירוֹ יִזְמְנוּ אֶת הָאִישׁ וַיְדַבְּרוּ אֹתוֹ. אִם הוּא יַעֲמֵד עַל דַּעְתּוֹ וַיֹּאמֶר: 'אֵינֶנִּי חֹפֵץ לְשֹׂאת אוֹתָהּ לְאִשָּׁה',⁹ תִּגַּשׁ אֵלָיו גִּיסְתּוֹ לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים, תַּחֲלֹץ אֶת נַעְלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ וְתִירֶק בְּפָנָיו, וְאִזְ תִּכְרִיז וְתֹאמַר: 'כֹּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה אֶת בֵּית אָחִיו'.¹⁰ מֵאִזְ יִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל 'בֵּית חֲלוּץ הַנַּעַל'.

¹¹ אִם יָרִיבוּ שְׁנֵי אָנָשִׁים, אִישׁ עִם בֶּן עַמוֹ, וְאִשְׁתׁ הָאֶחָד תִּתְקַרֵּב כְּדִי לְהַצִּיל אֶת בַּעֲלָהּ מִיַּד הַמֶּכֶּה אוֹתוֹ, תּוֹשִׁיט אֶת יָדָהּ וְתֹאחֲזׁ בְּאִיבָר מִיְּמֵינוֹ שֶׁל הַמֶּכֶּה,¹² עָלֶיךָ לְקַצֵּץ אֶת כַּף יָדָהּ. אֵל תַּחֲמַל עָלֶיךָ.¹³ אֵל תַּחֲזִיק בְּכִיסֶּךָ שְׁתֵּי אַבְנֵי מִשְׁקַל הַשּׁוֹנוֹת זֹז מִזּוֹ, גְּדוֹלָה וְקִטְנָה.¹⁴ אֵל תַּחֲזִיק בְּבֵיתְךָ שְׁתֵּי מִדּוֹת שׁוֹנוֹת שֶׁל אֵיפָה, גְּדוֹלָה וְקִטְנָה.¹⁵ אָבֵן שְׁלֵמָה וּבִמְדָה הַנִּכּוֹנָה תִּהְיֶה לְךָ, וְאֵיפָה שְׁלֵמָה וּבִמְדָה הַנִּכּוֹנָה תִּהְיֶה לְךָ, כְּדִי שְׂיֹאֲרִיכוּ יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן לְךָ.¹⁶ כִּי כָּל הָעוֹשֶׂה דְבָרִים אֵלֶּה הוּא תוֹעֵבָה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ, כָּל מִי שֶׁעוֹשֶׂה עוֹל.

¹⁷ זָכֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עַמְּלֶק בְּדַרְךָ כְּשִׂיִצְאָתְךָ מִמִּצְרָיִם,¹⁸ כִּי־צַד פָּגַשׁ אוֹתְךָ בְּדַרְךָ וְתִקַּף בְּקִרְבְּךָ אֶת כָּל אֵלֶּה שֶׁהִשְׁתַּרְכּוּ מֵאַחֲרָיִךְ, בְּזִמְנֵי שְׁהִיִּית עִיִּף וַיִּגַּע; הוּא לֹא יִרָא אֶת אֱלֹהִים.¹⁹ לָכֵן, כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ יִתֵּן לְךָ מְנוּחָה מִכָּל אוֹיְבֶיךָ סָבִיב, בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתׁ אוֹתָהּ כְּנַחֲלָה, תִּמְחַק אֶת זְכָרוֹ שֶׁל עַמְּלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם. אֵל תִּשְׁכַּח!